



**wijziging**  
**WVO-vergunning**

**Delesto B.V.**

**Delfzijl**

**DNN 2007/675**

**21 februari 2007**



## INHOUDSOPGAVE

<b>BESLUIT</b>	2
BEGRIPPENLIJST	4
VOORSCHRIFTEN	5
MOTIVERING	6
1    ALGEMEEN	6
1.1    Vergunnings situatie	6
1.2    Verzoek tot wijziging	6
2    BELEID	6
2.1    Vierde nota waterhuishouding	6
2.2    Emissieaanpak	7
2.3    Waterkwaliteitsaanpak	8
2.4    Ospar	8
2.5    Immissietoets	9
2.6    Standstill-beginsel	9
2.7    Voorzorgprincipe	9
2.8    Kaderrichtlijn Water	9
2.9    Specifiek beleid ten aanzien van warmtelozingen	10
2.10    Onttrekking oppervlaktewater	11
2.11    Toepassing Natuurwetgeving	12
3    BEOORDELING VAN DE AANGEVRAAGDE WIJZIGING	12
3.1    Toetsing aan IPPC	12
3.2    Beoordeling koelwaterlozing volgens Immissiebeleid	14
3.3    Beoordeling van de aangevraagde wijzigingen:	15
3.4    Aan natuurwetgeving gerelateerde aspecten	17
3.5    Toetsing Kaderrichtlijn Water	17
3.6    Voorschriften	17
3.6.1    Vervallen voorschriften	18
3.7    Procedurele overwegingen	18
3.8    Eindconclusie beoordeling aanvraag	18
4    PROCEDURE	18
4.1    Terinzagelegging	18
4.2    Ingebrachte adviezen	18
4.3    Ingebrachte zienswijzen	18



# Beschikking

# Rijkswaterstaat

Noord-Nederland

Datum

21 februari 2007

Nummer

DNN 2007/675

Onderwerp

Wijzigen van de WVO vergunning van 19 juli 1994, nr. DNN 94/11338

## DE STAATSSECRETARIS VAN VERKEER EN WATERSTAAT

beschikt hierbij op de aanvraag van Delesto B.V. verder genoemd Delesto, om wijziging van eerder verleende vergunningen voor het lozen van afvalwater op de Eems en het Zeehavenkanaal.

Dit besluit heeft betrekking op de vergunning die is verleend op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren op 19 juli 1994 en geregistreerd onder kenmerk DNN 94/11338 laatstelijk gewijzigd bij besluit 29 augustus 2003 en geregistreerd onder kenmerk DNN 2003/5277.

Het verzoek tot wijziging is op 24 mei 2006 ontvangen en geregistreerd onder kenmerk DNN 2006/2517.

verwijst naar de motivering, die onderdeel uitmaakt van deze beschikking;

neemt in aanmerking dat met betrekking tot de aanvraag de procedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht is gevolgd;

merkt op dat er geen zienswijzen op het ontwerp-besluit zijn ingebracht.

### **BESLUIT:**

De aan Delesto op 19 juli 1994, kenmerk DNN 94/11338, laatstelijk gewijzigd op 29 augustus 2003, kenmerk DNN 2003/5277, verleende vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren, als volgt te wijzigen:

- I artikel 4 verbonden aan de vergunning van 19 juli 1994 te laten vervallen;
- II artikel 6, lid 3, verbonden aan de vergunning van 19 juli 1994 te laten vervallen;
- III artikel 11, verbonden aan de vergunning van 19 juli 1994 en het bij besluit van 29 augustus 2003 hieraan toegevoegde artikel 11, lid 2 te laten vervallen;
- IV de wijziging van de vergunning te weigeren, voor zover het betreft het verzoek om artikel 12 verbonden aan de vergunning van 19 juli 1994 te laten vervallen;



Leeuwarden, 21 februari 2007

DE STAATSSECRETARIS VAN VERKEER EN WATERSTAAT,  
namens deze,  
DE HOOFDINGENIEUR-DIRECTEUR,  
namens deze,  
de Directeur Water en Scheepvaart,

ir. 



## BEGRIPPENLIJST

In deze beschikking wordt verstaan onder:

- ‘ABM’: algemene beoordelingsmethodiek;
- ‘AUB’: Akzo Nobel Utility Bedrijf;
- ‘BAT’: Best Available Techniques;
- ‘BBT’: Beste Beschikbare Technieken, zoals bedoeld in de IPPC Richtlijn, artikel 2;
- ‘bbt’: best bestaande technieken: die technieken, waarmee een zo groot mogelijke reductie van de verontreiniging wordt verkregen en die in de praktijk toepassing heeft gevonden;
- ‘BREF’: bat referentie document;
- ‘but’: best uitvoerbare technieken: die technieken waarmee, rekening houdend met economische aspecten, dat wil zeggen uit kosten oogpunt aanvaardbaar te achten voor een normaal renderend bedrijf, de grootste reductie in de verontreiniging wordt verkregen;
- ‘CIW’: commissie integraal waterbeheer;
- ‘emissieaanpak’: aanpak waarbij de stand der techniek (but/bbt) wordt beoordeeld;
- ‘etmaal’: periode van 24 uur beginnend om 0:60 uur Nederlandse tijd;
- ‘de hoofdingenieur-directeur’: de hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat Noord-Nederland (adressering: Postbus 2301, 8901 JH Leeuwarden);
- ‘Immissietoets’: toets, waarbij de aanvaardbaarheid van de restlozing op het oppervlaktewater wordt beoordeeld;
- ‘IPPC Richtlijn’: de richtlijn (EG) nr. 96/61 van de Raad van de Europese Unie van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (PbEG L 257);
- ‘MTR’: maximaal toelaatbaar risico;
- ‘NW3’: de derde Nota Waterhuishouding;
- ‘NW4’: de vierde Nota Waterhuishouding;
- ‘PKB-Waddenzee’: planologische kernbeslissing waddenzee;
- ‘het RIZA’: de hoofdingenieur-directeur van het Rijksinstituut voor Integraal Zoetwaterbeheer en Afvalwaterbehandeling (adressering: Postbus 17, 8200 AA Lelystad);
- ‘Standstill-beginsel’: Beleidsuitgangspunt, waarbij de restlozing geen significante invloed mag hebben op de bestaande waterkwaliteit;
- ‘voorzorgprincipe’: uitvoeren van de emissieaanpak;
- ‘VR’: verwaarloosbaar risico; komt merendeels overeen met “streefwaarde” in NW4 (uitzondering zware metalen);
- ‘Wvo’: Wet verontreiniging oppervlaktewateren;
- ‘Wwh’: Wet op de waterhuishouding;
- ‘Zout-koelwaternet’: wijd vertakt net voor de levering van koelwater, dat ingetrokken wordt vanuit het Zeehavenkanaal, ten behoeve van verschillende bedrijven op het Chemie Park Delfzijl. Daarnaast wordt het gebruikte koelwater, samen met andere afvalwaterstromen (waaronder procesafvalwater) via het wijdvertakte net geloosd op het Zeehavenkanaal. Het zout-koelwaternet is in beheer bij Akzo Nobel Utility Bedrijf;



## **VOORSCHRIFTEN**

Er zijn geen voorschriften gewijzigd.



## MOTIVERING

### 1 ALGEMEEN

Delesto is een zogenaamd warmtekrachtbedrijf dat naast stoom ook elektriciteit, gecomprimeerde lucht en deminwater produceert. Deze producten worden geleverd aan het Akzo Nobel Utility Bedrijf (AUB). Dit bedrijf levert de producten aan op het Chemie Park Delfzijl gevestigde afnemers. Delesto kan opgesplitst worden in drie onderdelen, te weten: de warmtekrachtcentrale Delesto 1, de reserve-unit 7/8 en de warmtekrachtcentrale Delesto 2. Vanuit Delesto worden diverse afvalwaterstromen geloosd. Het koelwater wordt ingenomen vanuit en geloosd op het Zeehavenkanaal. Alleen gebruikt koelwater van Delesto 2 wordt direct geloosd op de Eems.

#### 1.1 Vergunnings situatie

Aan het bedrijf is bij besluit van 19 juli 1994, nr. DNN 94/11338, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 29 augustus 2003, nr. DNN 2003/5277, een Wvo-vergunning afgegeven voor het lozen van afvalwater via het zoute koelwaternet van Akzo Nobel op het Zeehavenkanaal en voor het rechtstreeks lozen van afvalwater op de Eems.

#### 1.2 Verzoek tot wijziging

In verband met de introductie van de nieuwe beoordelingssystematiek voor warmtelozingen, heeft het bedrijf een verzoek ingediend om de lozingseisen in genoemde vergunning met betrekking tot de lozingstemperatuur van het koelwater alsmede ten aanzien van de toegestane opwarming van het ingenomen oppervlaktewater (artikel 4), te laten vervallen. Middels genoemde vergunningen is reeds een warmtevracht van 290 MW<sub>th</sub> vergund als etmaalgemiddelde bij een debiet van maximaal 37000 m<sup>3</sup> per uur.

Het bedrijf verzoekt, eveneens in verband met de introductie van de nieuwe beoordelingssystematiek voor warmtelozingen, om de lozingseis in genoemde vergunning met betrekking tot de lozingstemperatuur van het te lozen koelwater tijdens thermoshockbehandelingen van het koelwatersysteem van Delesto 2 (artikel 6, lid 3), te laten vervallen.

Voorts verzoekt het bedrijf om de lozingseisen in genoemde vergunning met betrekking tot de zuurgraad (pH) van de van Delesto 1 afkomstige afvalwaterstromen (artikel 11), te laten vervallen.

Tot slot verzoekt het bedrijf om de in genoemde vergunning gestelde eisen met betrekking tot de lozing van fecaal afvalwater, te laten vervallen. Dit in verband met het van kracht worden van het Lozingenbesluit Wvo huishoudelijk afvalwater op 24 januari 1997.

## 2 BELEID

### 2.1 Vierde nota waterhuishouding

In de vierde nota waterhuishouding (NW4) wordt, evenals in de derde nota waterhuishouding (NW3), voor de uitgangspunten van het emissiebeleid voor water verwezen naar het Indicatief Meerjarenprogramma Water 1985-1989 (IMP-water). De leidende principes van het emissiebeleid, 'vermindering van de verontreiniging' en 'het standstill-beginsel', worden in NW4, ook voor de langere termijn, van groot belang geacht. In NW4 wordt voor de praktische uitwerking van deze beleidsuitgangspunten verwezen naar het CIW-rapport Handboek Wvo-vergunningverlening dat in mei 1999 is uitgebracht. Deze uitgangspunten worden hieronder kort samengevat weergegeven.



## 2.2 Emissieaanpak

### *Algemeen*

Het eerste hoofduitgangspunt van beleid "vermindering van de verontreiniging" houdt in dat verontreiniging - ongeacht de stofsoort - zoveel mogelijk wordt beperkt. Volgens de Derde Nota Waterhuishouding (NW3) staat voor vrijwel alle verontreinigingen de emissieaanpak voorop. De emissieaanpak houdt in dat onafhankelijk van de te bereiken waterkwaliteitsdoelstelling een inspanning moet worden geleverd om de verontreiniging van het oppervlaktewater te voorkomen. Voor zwartelijststoffen, of de stoffen die als zodanig worden beschouwd, bestaat de emissieaanpak uit toepassing van de best bestaande technieken (bbt); voor de overige stoffen waarvoor de emissieaanpak geldt, is een saneringsinspanning vereist volgens de best uitvoerbare technieken (but). De emissieaanpak dient in eerste instantie gestalte te krijgen door prioriteit te geven aan de ketenbenadering. Daarbij wordt een product van grondstof tot afvalstadium beoordeeld. Er dient zo vroeg mogelijk in de keten naar mogelijkheden te worden gezocht om wateremissies terug te dringen c.q. te voorkomen door een getrapte benadering van preventie, hergebruik en verwijdering. Brongerichte maatregelen hebben hierbij de voorkeur boven zuiveringstechnische ("end-of-pipe") maatregelen.

### *IPPC richtlijn*

Vanaf oktober 1999 moeten nieuwe (en belangrijke wijzigingen aan bestaande) inrichtingen voldoen aan de Europese IPPC richtlijn. Vanaf oktober 2007 geldt deze eis ook voor alle bestaande inrichtingen. De definities van but en bbt, zoals hierboven beschreven, zijn in feite Nederlandse uitwerkingen van het redelijkheidscriterium in de definitie van BAT. Daarom kan gesteld worden dat BAT ook de begrippen but en bbt omvat. Bij de beoordeling van de Best beschikbare technieken (BAT), dient voor wat betreft de technieken, zowel aandacht besteed te worden aan end-of-pipe technieken, procesgeïntegreerde aanpassingen als organisatorische maatregelen. Met de best beschikbare technieken worden technieken beoogd die, integraal zijn afgewogen, in de praktijk zijn bewezen en waar geen overmatige kosten mee gepaard gaan.

Als resultaat van de informatie-uitwisseling tussen lidstaten en industrie brengt de Europese Commissie zogeheten BAT Referentie documenten (BREF's) uit, waarin per sector een overzicht wordt gegeven van technieken, die als BAT kunnen worden beschouwd. Een BREF is een richtinggevend document voor het bevoegd vergunningverlenend gezag, dat niet mag worden genegeerd en waar alleen gemotiveerd van mag worden afgeweken. De BREF's zijn onderverdeeld in horizontale en verticale BREF's. Horizontale BREF's zijn richtinggevende documenten voor alle sectoren die vallen onder de IPPC-richtlijn. Verticale BREF's zijn richtinggevende documenten toegesneden op een specifieke sector.

### *Zwartelijststoffen*

Onder zwartelijststoffen worden de stoffen verstaan die behoren tot de in lijst 1 van EG richtlijn 76/464/EEG genoemde groepen en families van stoffen en waarvoor in internationaal en nationaal kader emissiegrenswaarden zijn vastgesteld. Op Europees niveau zijn inmiddels 17 stoffen definitief als zwartelijststof aangewezen. Deze stoffen zijn inmiddels ook in Nederland geïmplementeerd door, ex artikel 1a Wvo, voor deze 17 stoffen emissiegrenswaarden vast te stellen.

Lozingen die stoffen bevatten die behoren tot de in lijst 1 van EG richtlijn 76/464/EEG genoemde groepen en families van stoffen en waarvoor emissiegrenswaarden zijn vastgesteld, worden slechts verleend voor beperkte duur (maximaal 10 jaar; zie: "Regeling tijdelijke vergunning voor lozing van zwartelijststoffen", Staatscourant 24 september 2003,





nr. 184 / pag. 16). Daarnaast dient voor deze stoffen de formulering van de lozingseisen overeen te komen met de in deze ministeriële besluiten gebruikte formulering. Dat betekent dat de gemiddelde maandconcentratie en de gemiddelde maandvrachten uitgangspunt behoren te zijn bij het formuleren van de vergunningsvoorschriften voor de betreffende stoffen. Voor wat betreft de vraag in welke gevallen bij lozing van stoffen in minuscule hoeveelheden al dan niet sprake is van een lozing van zwartelijststoffen, wordt de interpretatie zoals die is neergelegd in hoofdstuk III (paragraaf 4.9.1) van het CIW-rapport Handboek Wvo-vergunningverlening gevolgd.

In Nederland worden alle stoffen, die worden genoemd in de in het IMP-water opgenomen lijst van 132 stoffen, behandeld als ware het zwartelijststoffen. Daarnaast worden dioxines en dibenzofuranen als "zwart" behandeld. Dit houdt in dat in Nederland voor deze stoffen ook wordt uitgegaan van de emissieaanpak op basis van bbt. Dit houdt echter niet in dat dergelijke vergunningen ook voor beperkte duur moeten worden verleend. Wel kunnen andere argumenten een rol spelen bij het eventueel tijdelijk verlenen van vergunningen, bijvoorbeeld wanneer onvoldoende duidelijkheid bestaat over de wijze van saneren en/of bijbehorende haalbare effluentkwaliteit. Voor een uitgebreidere uiteenzetting over het tijdelijk verlenen van vergunningen wordt verwezen naar hoofdstuk III (paragraaf 4.9) van het CIW-rapport Handboek Wvo-vergunningverlening.

#### *Algemene Beoordelingsmethodiek voor stoffen en preparaten (ABM)*

Voor een goede uitvoering van het emissiebeleid water is het noodzakelijk inzicht te hebben in de waterbezwaarlijkheid van stoffen en preparaten. Inzicht in de waterbezwaarlijkheid is nodig om de beleidsmatige gewenste saneringsinspanning voor de in het afvalwater aanwezige stoffen en preparaten vast te stellen. Hierbij kan gebruik gemaakt worden van de Algemene Beoordelingsmethodiek voor stoffen en preparaten (ABM). Preparaten zijn mengsels van twee of meerdere stoffen die voor meer dan 0,1 gewichtsprocent in het mengsel aanwezig zijn. Het resultaat van de beoordeling van een stof of preparaat volgens de ABM is de zogenaamde aanduiding waterbezwaarlijkheid. Aan deze aanduiding waterbezwaarlijkheid is conform het huidige emissiebeleid een beleidsmatig gewenste saneringsinspanning gekoppeld. Conform het nationale waterkwaliteitsbeleid zijn er drie niveaus onderscheiden voor de saneringsinspanning: A, B of C

### **2.3 Waterkwaliteitsaanpak**

Voor een beperkt aantal, relatief onschadelijke, van nature in het oppervlaktewater voorkomende stoffen met een geringe mate van toxiciteit (bijvoorbeeld: sulfaat, chloride en warmte), wordt de waterkwaliteitsaanpak gevolgd. Dat houdt in dat voor dergelijke stoffen niet de emissieaanpak wordt gevolgd, maar dat alleen maatregelen ter beperking van de lozing worden geëist als de immissietoets of het standstill-beginsel daartoe aanleiding geven.

### **2.4 Ospar**

Daarnaast dient bij vergunningverlening rekening te worden gehouden met het inspanningsbeginsel, zoals dat in 1998 is vastgelegd in het zogenaamde Osparverdrag. Dit Osparverdrag is een eerste uitwerking van de zogenaamde Esbjergverklaring, die is vastgesteld tijdens de vierde Noordzeeministersconferentie in 1995.

In het Osparverdrag zijn 15 stoffen/stofgroepen (inmiddels aangevuld met 12 nieuwe prioritaire stoffen) aangewezen waarvoor geldt dat gestreefd moet worden naar beëindiging van de lozing in 2020. In Nederland wordt aan Esbjergdoelstelling invulling gegeven door uitvoering te geven aan de uitgangspunten van de emissieaanpak, gevolgd door een immissietoets en een toetsing aan het standstill-beginsel.



## 2.5 Immissietoets

Na de emissieaanpak volgt de immissietoets, waarbij beoordeeld wordt of de voor het ontvangende oppervlaktewater geldende waterkwaliteitsdoelstellingen, zoals weergegeven in NW4, worden overschreden en de restlozing een significante invloed op deze overschrijding heeft. Is de restlozing op grond hiervan niet aanvaardbaar, dan zullen verdergaande maatregelen worden geëist. Voor zover dit nog niet ondervangen is door de MTR c.q. VR gehalten (streefwaarde) voor een bepaalde stof, dient daarnaast ook getoetst te worden of de lozing, gelet op de stofspecifieke acute toxiciteit, aanvaardbaar is voor het ontvangende oppervlaktewater of dat aanvullende maatregelen moeten worden voorgeschreven.

## 2.6 Standstill-beginsel

Wanneer sprake is van een nieuwe lozing of een uitbreiding van een bestaande lozing dan vindt ook een beoordeling plaats op basis van het standstill-beginsel. Als de bestaande waterkwaliteit significant beïnvloed wordt door de lozing, dient de saneringsinspanning middels aanvullend onderzoek nader getoetst te worden. Dit nader onderzoek kan aanleiding geven tot het nemen van aanvullende maatregelen teneinde de lozing verdergaand te saneren.

In een uitspraak van de Raad van State, in de zaak BFGoodrich van 8 november 1999, is door de Raad geoordeeld dat het standstill-beginsel geen absolute werking heeft en dat voor zwarte lijststoffen aan dit beginsel wordt voldaan als gesaneerd is volgens bbt en de restlozing niet onaanvaardbaar is voor het ontvangende oppervlaktewater. Voor de overige stoffen geldt dat na het toepassen van but de restlozing niet onaanvaardbaar mag zijn voor het ontvangende oppervlaktewater. De lozing is onaanvaardbaar als, ondanks aanvullende maatregelen, uit de immissietoets blijkt dat de lozing een significante bijdrage levert aan het overschrijden van de waterkwaliteitsdoelstelling.

## 2.7 Voorzorgprincipe

In de onder 1.6 genoemde uitspraak is door de Raad van State geoordeeld dat, conform de tekst van NW3, met de emissieaanpak tevens invulling wordt gegeven aan het zogenaamde voorzorgprincipe, zoals overeengekomen tijdens de tweede Noordzeeministersconferentie.

In de PKB is eveneens een voorzorgbeginsel neergelegd, waarin vermeld staat: "Wanneer op basis van de best beschikbare informatie [...] sprake blijkt te zijn van duidelijke twijfel over het achterwege blijven van mogelijk belangrijke negatieve gevolgen voor het ecosysteem, dan zal het voordeel van de twijfel in de richting van het behoud van de Waddenzee gaan (het voorzorgprincipe) [...]".

Derhalve mag er, na het toepassen van de immissietoets en de toetsing aan het standstill-beginsel, geen twijfel meer bestaan over eventuele negatieve gevolgen van de restlozing voor het ecosysteem van de Waddenzee.

## 2.8 Kaderrichtlijn Water

De Kaderrichtlijn Water (KRW) kent het principe van 'geen achteruitgang'. In het spraakgebruik wordt veelal gesproken over 'standstill'. Het uitgangspunt van de KRW is dat er in heel Europa een zeer goede tot goede waterkwaliteit aanwezig is. In de KRW is het begrip 'geen achteruitgang' gekoppeld aan het begrip toestand. Voorkomen moet worden dat de toestand van het water verslechtert.



Daar de KRW de 'toestand' beschrijft op het niveau van waterlichamen is dit in principe ook het niveau waarop 'geen achteruitgang' wordt toegepast. Eventuele onduidelijkheid zou gelegen zijn in het feit dat de doelstellingen nog niet concreet zijn vastgesteld dan wel dat de aanwijzing van waterlichamen, dat wil zeggen het niveau waarop de afweging dient te geschieden, nog slechts een voorlopige aanwijzing betreft en daardoor nog kan wijzigen. De aanwijzing van de waterlichamen is echter formeel gemeld aan de EU, waardoor het aanbevelenswaardig is om de lozing te toetsen op het voorlopig aangewezen waterlichaamniveau. De KRW hanteert voor de chemische toestand twee klassen: 'goed' en 'slecht'. Voor de ecologische toestand zijn er vijf klassen: zeer goed / goed / matig / slecht / zeer slecht. Voorkomen moet worden dat bij de formele beoordeling het waterlichaam in een slechtere klasse komt. Het betreft hier een totaal beoordeling. Een nieuwe emissie is hiermee formeel niet in strijd met 'geen achteruitgang' indien die niet leidt tot normoverschrijding of indien een ander aspect al heeft geleid tot een slechtere waardering van het waterlichaam. In het geval dat de waardering van het waterlichaam niet verslechtert maar de afstand tot het te bereiken doel wel wordt vergroot, doordat bijvoorbeeld voor een groter aantal stoffen dan voorheen de norm wordt overschreden, lijkt het aannemelijk deze situatie wel op te vatten als een achteruitgang.

Strikt genomen moet worden getoetst aan de normen die conform de voorgeschreven afleidingsmethoden uit de KRW zijn afgeleid. Dit laatste heeft nog niet plaatsgevonden, maar de bestaande (ad-hoc) MTR-waarden worden wel beschouwd als een reële indicatie van het gewenste ecologische- en chemische normniveau. Dit blijkt ook uit de uitgevoerde artikel 5-rapportages voor de KRW.

De chemische toestand wordt bepaald door de prioritaire stoffen en de stoffen die genoemd zijn in het kader van richtlijn 76/464. Als de lozing geen prioritaire stoffen bevat en geen stoffen bevat die genoemd zijn in het kader van richtlijn 76/464, dan is een chemische toetsing niet aan de orde en volstaat een ecologische beoordeling. Bij de ecologische beoordeling worden de stoffen getoetst aan de (ad-hoc) MTR-normen. Indien voor één stof de betreffende (ad-hoc)MTR wordt overschreden, kan de ecologische toestand niet hoger worden beoordeeld dan matig. De stofbeoordeling binnen de ecologische beoordeling bepaalt dus mede de grens tussen de matige en de goede ecologische toestand.

In dit kader dient beoordeeld te worden of op de meetpunten, die representatief worden geacht voor het beoordelen van de toestand van het betreffende waterlichaam, de (ad-hoc)MTR niet wordt overschreden en ook in geval van extra lozing niet zal worden overschreden. Indien er geen overschrijding plaatsvindt, zal de extra lozing er niet toe leiden dat de afstand tot de te behalen KRW-doelstelling voor het waterlichaam als geheel groter wordt. In dat geval is er géén sprake van achteruitgang in het licht van de wijze waarop dat in de KRW is verwoord en is de extra lozing niet in strijd met het principe van 'geen achteruitgang' uit de KRW.

## **2.9 Specifiek beleid ten aanzien van warmtelozingen**

Door de projectgroep "beoordelingssystematiek warmtelozingen" van het CIW is een rapport opgesteld waarin een nieuwe systematiek voor de beoordeling van warmtelozingen is uitgewerkt.

Deze rapportage vormt een thans algemeen in Nederland toegepaste document welk een actuele en adequate invulling van BBT geeft.



Volgens deze systematiek worden thermische lozingen beoordeeld op basis van de emissie-immisatie aanpak. Binnen deze systematiek worden warmtelozingen, rekening houdend met lokale omstandigheden, beoordeeld op toelaatbaarheid. Belangrijke uitgangspunten zijn hierbij de minimalisatie van de milieukundige gevolgen van de opwarming van het oppervlaktewater en van de inname van oppervlaktewater.

Vanuit de nieuwe beoordelingssystematiek is geconcludeerd dat minimalisatie van het debiet grotere voordelen voor het aquatische milieu lijkt op te leveren dan een strikte limitering van de lozingstemperatuur. Door minimalisatie van het debiet worden minder organismen ingezogen, wordt het gebruik van chemicaliën gereduceerd en wordt minder energie verbruikt. Hiermee is een vaste norm voor de lozingstemperatuur komen te vervallen.

Vanuit de systematiek zijn berekeningmethodes voorgedragen om warmtelozingen te beoordelen. Binnen het beleid is besloten bij de beoordeling bij warmtelozingen uit te gaan van een sneltoets van de te lozen warmtevracht op basis van een "worst-case" benadering. De toets bestaat uit een beoordeling op de criteria mengzone, opwarming en onttrekking.

#### *Mengzone*

De mengzonoets vergelijkt de grootte van de warmtepluim met de grootte van het ontvangende oppervlaktewater. Volgens deze benadering mag de warmtepluim niet meer bedragen dan 25% van het ontvangende oppervlaktewater. Indien de lozing lager scoort dan 25% voldoet de lozing, zelfs onder de slechtste omstandigheden, aan het beoordelingskader van de beoordelingssystematiek. Als de lozing hoger scoort dan 25% kan het zijn dat de lozing niet voldoet. De waterbeheerder kan in dat geval aanvullende informatie vragen ten behoeve van een meer gedetailleerde beoordeling. Mocht ook hieruit blijken dat niet aan de criteria wordt voldaan dan kan de waterbeheerder aanvullende eisen aan de lozing stellen.

Conform het Besluit kwaliteitsdoelstellingen en metingen oppervlaktewateren is voor de Eems een ernstig risico van 25 °C gesteld.

#### *Opwarming buiten de mengzone*

De opwarmingstoets brengt de opwarming van het oppervlaktewater na volledige menging in kaart. Indien hiervan sprake is, dient de voorbelasting als gevolg van opwarming door overige koelwaterlozingen te worden meegenomen.

Het oppervlaktewater buiten de mengzone mag niet meer dan 3 °C worden opgewarmd daarnaast geldt voor het betreffende oppervlaktewater een maximaal toelaatbaar risico (MTR) van 25 °C. Indien de lozing leidt tot een opwarming van meer dan 3 °C of tot een overschrijding van de MTR, voldoet de lozing niet. De waterbeheerder kan in dat geval aanvullende eisen aan de lozing stellen.

#### *Onttrekking*

Ter bescherming van vislarven en juveniele vis wordt het uitgangspunt gehanteerd dat als gevolg van de onttrekking van oppervlaktewater in paai- of opgroeigebieden geen significante effecten op dit aspect mogen optreden. Voor zout water is dit met name van belang in het ecologische voorjaar (periode 1 februari tot 1 mei) en het ecologische najaar (periode 1 september tot 1 december). Hiervoor zijn geen kwantitatieve generieke criteria te geven.

## **2.10 Onttrekking oppervlaktewater**



De Wet op de waterhuishouding (Wwh) is in 1989 in het Staatsblad nr. 285 verschenen. Met ingang van 1 juli 1990 is de Uitvoeringsregeling waterhuishouding in het kader van voornoemde wet van kracht geworden. Volgens artikel 20 van deze uitvoeringsregeling is een vergunning nodig voor het onttrekken van meer dan 100 m<sup>3</sup> per uur water of het lozen van meer dan 5.000 m<sup>3</sup> per uur water op oppervlaktewateren.

De Wwh is opgesteld om de waterkwantiteit te kunnen bewaken. De aan- en afvoer van water kan hierin geborgd worden. De Wwh biedt de mogelijkheid om onderzoeken op te nemen ter reductie van de vissterfte ten gevolge van de inzuiging van koelwater. Maatregelen tegen de inzuiging van vis zijn tevens opgenomen in het BREF voor koelwatersystemen. Uit de eerder genoemde beoordelingssystematiek blijkt dat de mogelijkheden sterk afhankelijk zijn van de plaatselijke situatie. Daarnaast wordt onderscheid gemaakt tussen bestaande en nieuw te bouwen eenheden.

### **2.11 Toepassing Natuurwetgeving**

Het afwegingskader, zoals verwoord in artikel 6 van de Habitatrichtlijn en dat mede van toepassing is op de Vogelrichtlijn, houdt onder meer in dat moet worden beoordeeld of de lozing mogelijkwijs gevolgen kan hebben voor de natuurwaarden in de aangewezen natuurgebieden, waaronder de Waddenzee.

Het afwegingskader is in soortgelijke bewoordingen terug te vinden in de afweegformules die zijn opgenomen in de planologische kernbeslissing Structuurschema Groene Ruimte en de PKB-Waddenzee en werkt in de besluitvorming door in enkele wettelijke kaders zoals onder andere de Wet Ruimtelijke Ordening en de Natuurbeschermingswet. In deze kaders zal moeten worden vastgesteld of het onderhavige besluit omtrent de aangevraagde wijzigingen van de aan de vergunning verbonden voorschriften, significante gevolgen zal hebben voor de bestaande waterkwaliteit van aangewezen natuurgebieden.

## **3 BEOORDELING VAN DE AANGEVRAAGDE WIJZIGING**

### **3.1 Toetsing aan IPPC**

De warmtekrachtcentrale Delesto 2 valt onder de categorie 1.1 van de IPPC richtlijn. Dit houdt in dat de bedrijfsvoering van Delesto 2 op 31 oktober 2007 moet functioneren volgens Best Beschikbare Technieken. Hieruit volgt dat er een toetsing aan bepalingen uit de IPPC moet plaatsvinden en zonodig een aanpassing van de vergunning moet plaatsvinden.

Voor stookinstallaties, activiteit 1.1 van bijlage I van de IPPC-richtlijn, is het BREF "Reference Document on Best Available Techniques for large Combustion Plants" opgesteld. Het BREF beschrijft de best beschikbare technieken voor grote stookinstallaties met een vermogen van meer dan 50 MW.

Voor koelwatersystemen is het horizontale BREF "Reference Document on the application of Best Available Techniques to Industrial Cooling Systems" opgesteld. In dit BREF wordt ingegaan op de technische aspecten van het koelsysteem. In het BREF koelsystemen is voor een aantal zaken vastgelegd wat in het algemeen de beste beschikbare technieken zijn. Voor een aantal milieuaspecten zijn technieken vastgesteld die binnen de gekozen benadering als de beste beschikbare technieken kunnen worden beschouwd.

Voorts is er een horizontale BREF "Reference Document on the General Principles of Monitoring" opgesteld. In deze BREF wordt ingegaan op algemene beginselen met betrekking tot monitoring aan de bron van emissies van industriële installaties. Dit BREF



wordt gehanteerd voor de beoordeling van de meting en bemonstering van de emissie naar het oppervlaktewater vanuit Delesto 2.

#### *Toetsing aan BREF Koelsystemen*

De milieuaspecten van koelsystemen zijn afhankelijk van de soort configuratie, maar de nadruk ligt vooral op verbetering van de algehele energie-efficiency en vermindering van emissies naar het aquatisch milieu.

Door de gecombineerde productie van elektriciteit en warmte bij Delesto wordt de hoeveelheid af te voeren restwarmte, en daarmee de koelbehoefte, beperkt. Binnen de centrale wordt warmte zoveel mogelijk hergebruikt. De warme afgassen van de gasturbine van worden gekoeld waarbij de hierbij vrijkomende warmte wordt benut voor het waterstoomcircuit. De vrijkomende warmte betreft hoofdzakelijk laagwaardige warmte.

De locatie bepaalt welke ontwerp mogelijkheden er zijn en hoe een koelsysteem kan werken. De opties zijn afhankelijk van het klimaat, de beschikbaarheid van water voor koel- en afvoerdoeleinden. Het koelwatersysteem van Delesto 2 bestaat uit een open doorstroomkoelsysteem waarbij ingenomen zeewater uit het Zeehavenkanaal als koelmedium wordt gebruikt.

Recirculatie en accumulatie van opgewarmd oppervlaktewater wordt voorkomen door voldoende afstand tussen inname- en lozingspunt. Open koelwatersystemen worden veel toegepast bij installaties met een grote capaciteit op plekken waar voldoende koelwater en ontvangend oppervlaktewater beschikbaar is. Op de locatie is geen sprake van waterschaarste. Doorstroomkoeling wordt beschouwd als BBT voor kustlocaties.

Voor het behoud van een goed functionerend koelsysteem dient het te moeten worden behandeld tegen corrosie van de apparatuur, afschilfering en micro- en macrofouling.

In het koelwatersysteem van Delesto 2 worden geen biociden ingezet ter bestrijding van biofouling. In plaats daarvan wordt het koelwatersysteem gereinigd door middel van periodiek thermoshokken. Het thermoshokken heeft geen effect op warmtevracht van de directe lozing vanuit Delesto 2 op de Eems. Voorts is het inlaatsysteem voorzien van een gladde coating en worden condensorpijpen mechanisch gereinigd. Er worden geen chemicaliën toegepast ter voorkoming dan wel ter verwijdering van verontreinigingen in het systeem.

Ter beperking van inzuiging van vissen of andere waterorganismen wordt het aan het Zeehavenkanaal onttrokken oppervlaktewater geleid via een grofrooster en een bandzeef.

Hiermee wordt voldaan aan de in het BREF koelsystemen beschreven BBT.

#### *Toetsing aan BREF Stookinstallaties*

In dit BREF wordt ingegaan op de Best Beschikbare technieken voor stookinstallaties. Hierin worden ten aanzien van het bij de stookinstallatie behorende koelsysteem, ten opzichte van de BREF Koelsystemen, geen additionele zaken genoemd in relatie tot het gebruik en de lozing van koelwater.

#### *Toetsing aan BREF Monitoring*

Voor de beoordeling van de meting en bemonstering wordt getoetst aan het voornoemde BREF Monitoren. Monitoren is om twee redenen opgenomen in de IPPC-vereisten: (1) om te



kunnen controleren of aan de gestelde eisen wordt voldaan, en (2) om te kunnen rapporteren over de milieueffecten van de emissies van industriële installaties. Wat en hoe wordt gemonitord is afhankelijk van het proces en de stoffen die met het afvalwater in het oppervlaktewater terecht kunnen komen, het risico dat emissiegrenswaarden hiermee overschreden worden en de ernst van de gevolgen van een degelijke overschrijding.

Gezien het feit dat aan het koelwater geen additieven worden toegevoegd en het geloosde water enkel thermisch verontreinigd is, wordt het reeds in de vigerende lozingsvergunning opgenomen meet- en rapportagevoorschrift ten aanzien van de etmaal(gemiddelde)waarden voor temperatuur en het debiet van het ingenomen en geloosde koelwater, toereikend gesteld. De monitoring die door Delesto wordt uitgevoerd is opgenomen in het procesbesturingssysteem en plant informatiesysteem. Jaarlijks wordt een Milieujaarverslag opgesteld.

Hiermee wordt voor wat betreft de monitoring van de koelwaterlozing voldaan aan het gestelde in de BREF Monitoring.

### 3.2 Beoordeling koelwaterlozing volgens Immissiebeleid

Hieronder volgt een herbeoordeling van de vergunde warmtelozing vanuit Delesto 2. Voor de (her)beoordeling van de warmtelozing van Delesto wordt aangesloten bij de nieuwe beoordelingsystematiek voor warmtelozingen. Volgens deze beoordelingsystematiek dient te worden getoetst aan:

1. onttrekking
2. mengzone
3. opwarming

Ten behoeve van de sneltoets van de te lozen warmtevracht binnen het beoordelingskader van de nieuwe beoordelingsystematiek warmtelozingen worden op basis van een "worst-case" benadering de navolgende in de aanvraag genoemde parameters, en reeds in de vigerende vergunningen vastgelegde uitgangspunten gehanteerd.

- Debiet inname =  $37000 \text{ m}^3 / \text{uur} = 10,3 \text{ m}^3 / \text{sec}$ ;
- Debiet afvoer Zeehavenkanaal =  $80 \text{ m}^3 / \text{sec}$ ;
- Gemiddeld debiet eb- en vloedbeweging Eems-Dollard =  $6500 \text{ m}^3 / \text{sec}$ ;
- Debiet koelwaterlozing =  $10,3 \text{ m}^3 / \text{sec}$ ;
- "Temperatuur koelwaterlozing maximaal" =  $34 \text{ }^\circ\text{C}$
- Maximale opwarming ingenomen water  $10 \text{ }^\circ\text{C}$
- Maximaal gemeten temperatuur inname =  $24,0 \text{ }^\circ\text{C}$
- Temperatuur Ernstig risico =  $25 \text{ }^\circ\text{C}$

#### *Onttrekking*

Het bedrijf beschikt ten aanzien van de inname van oppervlaktewater en de lozing van koelwater over een vergunning ingevolge de Wet op de waterhuishouding. De onttrekking van oppervlaktewater vindt plaats in het Zeehavenkanaal. De ratio tussen het innamedebiet en het debiet van het watersysteem bedraagt bij een lozingsdebiet van  $10,3 \text{ m}^3$  per seconde bij een debiet van het watersysteem van het zeehavenkanaal van  $80 \text{ m}^3$  per seconde als getijdenbeweging ter hoogte van het lozingspunt bedraagt circa 12,9%. Het Zeehavenkanaal is niet aangemerkt als een specifiek paai- en/of opgroeigebied voor juveniele vis. Daarnaast is er, vanwege de beperkte spui bij eb van het Eemskanaal, geen uitgesproken trekroute van vis aanwezig. De kans dat onttrekking leidt tot grote schade voor het ecosysteem is derhalve gering.



Uit toetsing aan het nieuwe specifiek beleid ten aanzien van onttrekkingen kan worden gesteld dat dit niet leidt tot noodzakelijke additionele maatregelen, en de huidige onttrekking nog steeds kan worden toegestaan.

### *Mengzone*

De mengzone is als criterium opgenomen om enerzijds het volume te beperken waar te hoge temperaturen (boven 25°C) optreden voor organismen en anderzijds te voorkomen dat de warmtepluim een obstakel vormt voor organismen in het oppervlaktewater. Dit laatste betekent dat de warmtepluim passeerbaar moet zijn. Als toetsingscriterium voor estuaria wordt daarbij gehanteerd dat maximaal 25% van de natte dwarsdoorsnede van het oppervlaktewater een temperatuur van 25 °C of hoger mag hebben.

Om het percentage te berekenen wordt gebruik gemaakt van de volgende formule:

$$\text{Mengzone} = Q_{\text{loz}}/Q_{\text{afv}} * (1 + (T_{\text{loz}} - ER)/(ER - T_{\text{inname}})) \leq 0,25$$

Hierbij is :

$Q_{\text{loz}}$  = lozingsdebiet [m<sup>3</sup>/s]

$Q_{\text{afv}}$  = afvoer van het waterlichaam

$T_{\text{loz}}$  = lozingstemperatuur [°C]

ER = het ernstig risiconiveau voor temperatuur voor estuaria ter grootte van 25 °C.

Voor de situatie wordt uitgegaan van de kritische omstandigheden en volgt:

$$\text{Mengzone} = 10,3/6500 * (1 + (34-25)/(25-24)) = 0,016$$

Hieruit volgt dat de onderhavige lozing voldoet aan het mengzonecriterium.

### *Opwarming*

Het stellen van eisen met betrekking tot de opwarming is bedoeld om te voorkomen dat door diverse opeenvolgende lozers het oppervlaktewater steeds verder opwarmt. Met opwarming wordt bedoeld de opwarming gemiddeld over betreffende watersysteem. De cumulatieve opwarming ten gevolge van de aanwezige warmtelozingen mag niet meer bedragen dan 3°C. Daarnaast mag de maximum achtergrondtemperatuur van het oppervlaktewater voor estuaria niet meer bedragen dan 25°C (buiten mengzone).

Om de opwarming te berekenen wordt gebruik gemaakt van de volgende formule:

$$\text{Opwarming } \Delta T_0 = Q_{\text{loz}}/Q_{\text{afv}} * \Delta T_{\text{koelsysteem}} + \text{eventuele voorbelasting} \leq 3 \text{ } ^\circ\text{C}$$

Hierbij is :

$Q_{\text{loz}}$  = lozingsdebiet [m<sup>3</sup>/s]

$Q_{\text{afv}}$  = afvoer van het waterlichaam

Uitgaande van de vergunde warmtelozingen op de Eems, zal de opwarming nauwelijks van invloed zijn mede gezien het enorme getijdendebiet op de Eems.

De opwarming na lozing door Delesto bedraagt dan:

$$\text{Opwarming} = 10,3/6500 * 10 = 0,0016 \text{ } ^\circ\text{C}.$$

Hieruit volgt dat de onderhavige lozing voldoet aan het opwarmingscriterium.

### **3.3 Beoordeling van de aangevraagde wijzigingen:**

*Lozingstemperatuur, artikel 4 en artikel 6 derde lid*





In verband met de introductie van de nieuwe beoordelingssystematiek voor warmtelozingen, heeft het bedrijf een verzoek ingediend om de lozingseisen in genoemde vergunning met betrekking tot de lozingstemperatuur van het koelwater alsmede ten aanzien van de toegestane opwarming van het ingenomen oppervlaktewater (artikel 4), te laten vervallen.

Het bedrijf verzoekt, eveneens in verband met de introductie van de nieuwe beoordelingssystematiek voor warmtelozingen, om de lozingseis in genoemde vergunning met betrekking tot de lozingstemperatuur van het te lozen koelwater tijdens thermoshockbehandelingen van het koelwatersysteem van Delesto 2 (artikel 6, lid 3), te laten vervallen.

De vergunde lozing is (her)beoordeeld op basis van de nieuwe beoordelingssystematiek voor warmtelozingen. Deze systematiek bestaat uit een mengzone- en een opwarmingstoets. Uit paragraaf 3.2 blijkt dat wordt voldaan aan de mengzone- en opwarmingstoets. Hiermee voldoet de lozing aan de immissietoets. Aangezien het debiet en het vermogen van de warmtelozing reeds zijn vastgelegd, behoeft conform de nieuwe beoordelingssystematiek voor warmtelozingen geen nadere eisen ten aanzien van de lozingstemperatuur te worden gesteld.

Het thermoshocken heeft geen effect op warmtevracht van de directe lozing vanuit Delesto 2 op de Eems. In de vergunning is reeds een voorschrift opgenomen ten aanzien van de te lozen warmtevracht:

Aangezien het debiet en de warmtevracht reeds zijn vastgelegd, behoeft conform de nieuwe beoordelingssystematiek voor warmtelozingen geen nadere eisen ten aanzien van de lozingstemperatuur te zijn gesteld. Er bestaat derhalve vanuit milieu- en waterkwaliteitsoogpunt geen bezwaar tegen het laten vervallen van het artikel 4 en het artikel 6, derde lid, uit de vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren.

#### *Zuurgraad, artikel 11*

Het bedrijf verzoekt om de lozingseisen in genoemde vergunning met betrekking tot de zuurgraad (pH) van de van Delesto 1 afkomstige afvalwaterstromen (artikel 11), te laten vervallen. Gemotiveerd wordt dat het afvalwater afkomstig van Delesto 1 wordt geloosd via het koelwatersysteem van Akzo Nobel Utility Bedrijf (AUB) & Akzo Nobel Service Unit (SU).

AUB/SU beschikt over een vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) voor het lozen van afvalwaterstromen die afkomstig zijn van verschillende bedrijfsunits waaronder Delesto 1. In de vergunning van AUB/SU is het navolgende voorschrift opgenomen ten aanzien van de pH:

*..... "De zuurgraad van het te lozen afvalwater in de woelput mag als daggemiddelde niet hoger zijn dan 10. Daarnaast mag de zuurgraad van het te lozen afvalwater niet lager zijn dan 6,5.".....*

Deze eis biedt voldoende waarborging voor bescherming van het oppervlaktewater tegen een te lage dan wel te hoge zuurgraad. Er bestaat vanuit milieu- en waterkwaliteitsoogpunt derhalve geen bezwaar tegen het laten vervallen van artikel 11 uit de vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren.

Alhoewel beoordeeld is dat artikel 11 in de vergunning van Delesto geen aanvullende waarde heeft, is het aan AUB/SU voor onderlinge afstemming te zorgen met Delesto inzake de



lozing van deze afvalwaterstroom vanuit Delesto op het Zout koelwaternet van AUB/SU in verband met de regeling van de zuurgraad.

#### *Artikel 12, huishoudelijk afvalwater*

Het bedrijf verzoekt om de in genoemde vergunning gestelde eisen met betrekking tot de lozing van fecaal afvalwater, te laten vervallen. Dit in verband met het van kracht worden van het Lozingenbesluit Wvo huishoudelijk afvalwater op 24 januari 1997.

Het Lozingenbesluit Wvo huishoudelijk afvalwater bevat regels voor lozingen van huishoudelijk afvalwater. Het Besluit is van toepassing op lozingen vanuit gebouwen op oppervlaktewater. Indien er naast huishoudelijk afvalwater, ook ander bedrijfsafvalwater in een gebouw vrijkomt, of indien er vermenging van (bedrijfs)afvalwater met huishoudelijk afvalwater plaatsvindt, valt het afvalwater niet binnen artikel 3 van het Lozingenbesluit en blijft de gehele lozing vergunningplichtig.

Gezien het feit dat Delesto voor de lozing van diverse afvalwaterstromen dient te beschikken over een vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren, dient de lozing van huishoudelijk afvalwater in de voor de van kracht zijnde vergunning te worden gereguleerd. Voor gevraagde wijziging van de vergunning zal voor dit onderdeel dan ook worden geweigerd. Het betreffende artikel blijft van kracht.

#### **3.4 Aan natuurwetgeving gerelateerde aspecten**

De lozing vindt plaats op de Eems welke in open verbinding staat met de Waddenzee. Ondanks het feit dat de activiteit niet rechtstreeks plaats vindt in de als Habitat- en Vogelrichtlijn aangewezen gebieden zou mogelijk wel sprake van externe werking kunnen zijn aangezien de feitelijke lozing daarmee in verbinding staat.

Uit de toetsing is gebleken dat de koelwaterlozing voldoet aan de immissietoets en geen significante effecten zal hebben op de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater. Daarnaast zal als gevolg van de wijziging van onderhavige vergunning het debiet van de lozing niet wezenlijk veranderen. Derhalve zal het effect van de lozing op de waterkwaliteit niet significant wijzigen.

#### **3.5 Toetsing Kaderrichtlijn Water**

Uit de Immissietoets blijkt dat onderhavige lozing geen significante bijdrage levert aan het overschrijden van waterkwaliteitsdoelstellingen die zijn vastgesteld voor het Eems-Dollard estuarium. In dit kader kan derhalve worden geconcludeerd dat als gevolg van de lozing de betreffende MTR/VR-waarden ter hoogte van de meetpunten, die representatief worden geacht voor het beoordelen van de toestand in het Eems-Dollard estuarium, niet zullen worden overschreden. De aangevraagde lozing zal er dus niet toe leiden dat de afstand tot de te behalen KRW doelstelling voor het waterlichaam met betrekking tot deze lozingen als geheel groter wordt. In dat geval is derhalve géén sprake van achteruitgang in het licht van de wijze waarop dat in de KRW is verwoord en is de aangevraagde lozing niet in strijd met het principe van 'geen achteruitgang' uit de KRW.

#### **3.6 Voorschriften**



### **3.6.1 Vervallen voorschriften**

- Artikel 4
- Artikel 6 lid 3;
- Artikel 11.

### **3.6.2 Gewijzigde voorschriften**

Er zijn geen voorschriften gewijzigd.

### **3.7 Procedurele overwegingen**

Het bedrijf heeft een verzoek ingediend om de lozingseisen aan te passen aan de nieuwe beoordelingssystematiek voor thermische lozingen. Hierbij is geen sprake van verruiming van de warmtevracht, uitbreiding van de productiecapaciteit of andere soort van wijziging in de inrichting. Daar zowel de onderdelen van de inrichting die vallen onder de Wm-vergunning, als de onderdelen die vallen onder de Wet verontreiniging oppervlaktewateren onveranderd zijn gebleven is bij onderhavig besluit geen verdere coördinatie met het Wm-bevoegd gezag noodzakelijk. Dezelfde redenering geldt met betrekking tot integrale benadering.

### **3.8 Eindconclusie beoordeling aanvraag**

Gelet op de aard en omvang van de lozing in relatie tot de functies en de daarbij behorende waterkwaliteitsdoelstellingen en MTR-waarden van het ontvangend oppervlaktewater is de warmtelozing als acceptabel beoordeeld. De lozing heeft geen significante effecten op de waterkwaliteit in het gebied. Het koelsysteem en de monitoring voldoen aan de BBT-uitgangspunten. Het wordt niet noodzakelijk geacht om in dit kader aanvullende voorschriften te stellen. Gezien het feit dat in onderhavige situatie geen uitbreiding van de productiecapaciteit dan wel verruiming van de te lozen warmtevracht wordt aangevraagd, bestaan tegen het wijzigen van de vergunning, exclusief het laten vervallen van artikel 12, derhalve geen overwegende bezwaren.

## **4 PROCEDURE**

### **4.1 Terinzagelegging**

De ontwerpbesluiten ingevolge de Wm en de Wvo hebben tezamen met de aanvraag en de overige van belang zijnde stukken ter inzage gelegen in het gemeentehuis van Delfzijl in de periode van 22 december 2006 tot en met 2 februari 2007.

### **4.2 Ingebrachte adviezen**

Er zijn geen adviezen ingebracht met directe betrekking op het ontwerpbesluit ingevolge de Wvo.

### **4.3 Ingebrachte zienswijzen**

Er zijn geen zienswijzen ingebracht met betrekking op het ontwerp besluit ingevolge de Wvo.



## MEDEDELINGEN

### *Beroep*

*Op grond van de Algemene wet bestuursrecht kunnen belanghebbenden tegen dit besluit, tot uiterlijk zes weken na de dag, waarop dit besluit is ter inzage gelegd, **een beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA, 's-Gravenhage.***

*Geen beroep kan worden ingesteld door een belanghebbende aan wie redelijkerwijs kan worden verweten dat hij geen zienswijzen naar voren heeft gebracht.*

Het beroepschrift dient te zijn ondertekend en dient ten minste te bevatten:

- naam en adres van de indiener;
  - de dagtekening;
  - de omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, d.w.z. in ieder geval de vermelding van het bestuursorgaan dat het besluit heeft genomen en zo mogelijk datum en kenmerk van het besluit;
  - een opgave van de redenen waarom u zich met het besluit niet kunt verenigen.
- Tevens dient ten behoeve van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State zo mogelijk een afschrift van het besluit waartegen het beroep is gericht te worden overgelegd.

### *Voorlopige voorziening*

Gelijktijdig met of na indiening van het beroepschrift kan, bij een spoedeisend belang, een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening worden ingediend bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Het verzoek dient te zijn ondertekend en tenminste het volgende te bevatten:

- naam en adres van de indiener;
- de dagtekening;
- de omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, d.w.z. in ieder geval de vermelding van het bestuursorgaan dat het besluit heeft genomen en de datum en nummer of kenmerk van het besluit;
- de gronden van het verzoek (motivering).

### *Griffierecht*

Zowel in verband met de behandeling van het beroep als in verband met het verzoek om voorlopige voorziening wordt griffierecht geheven.